

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

**про припинення конституційного провадження у справі
за конституційним зверненням Туристичної асоціації
України щодо офіційного тлумачення положення статті 2
Декрету Кабінету Міністрів України “Про місцеві
податки і збори”**

м. К и ї в
19 грудня 2002 року
№ 4-уп/2002

Справа № 1-20/2002

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Селівона Миколи Федосовича – головуєчий, суддя-доповідач,
Вознюка Володимира Денисовича,
Євграфова Павла Борисовича,
Іващенко Володимира Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Розенка Віталія Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Скоморохи Віктора Єгоровича,
Тимченка Івана Артемовича,
Тихого Володимира Павловича,
Ткачука Павла Миколайовича,
Чубар Людмили Пантеліївни,
Шаповала Володимира Миколайовича,

розглянув на пленарному засіданні справу щодо офіційного тлумачення положення статті 2 Декрету Кабінету Міністрів України “Про місцеві податки і збори” від 20 травня 1993 року (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 30, ст. 336).

Заслухавши суддю-доповідача Селівона М.Ф. та розглянувши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Суб'єкт права на конституційне звернення – Туристична асоціація України – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положення статті 2 Декрету Кабінету Міністрів України “Про місцеві податки і збори” (далі – Декрет), зокрема, роз'яснити, в якому розмірі справляється готельний збір: чи залежить розмір готельного збору від тривалості проживання, чи він сплачується особою незалежно від строку проживання в розмірі 20 відсотків добової вартості найманого житла (без додаткових послуг).

Своє звернення заявник обгрунтовує тим, що окремі органи державної влади та місцевого самоврядування довільно тлумачать і застосовують положення статті 2 Декрету. Зокрема, Туристична асоціація України посилається на позицію Державної податкової адміністрації України та колишнього Державного комітету молодіжної політики, спорту і туризму України, які надали роз'яснення, що сума готельного збору не може перевищувати 20 відсотків вартості всього періоду проживання і залежить від тривалості проживання в готелі (чим довше громадянин проживає, тим більший збір він повинен сплатити), а також на рішення міських рад Донецька, Запоріжжя, Києва, Луцька, Львова, Одеси, Чернівців, інших міст України, якими встановлено, що готельний збір справляється з громадян за весь період проживання. Водночас Державний комітет України з питань регуляторної політики та підприємництва вважає, що за змістом статті 2 Декрету готельний збір має стягуватися з вартості однієї доби проживання незалежно від того, на який період найнято житло.

2. У процесі розгляду матеріалів справи Конституційний Суд України дійшов висновку про необхідність припинення конституційного провадження у цій справі виходячи з такого.

Місцеві податки і збори, до яких належить і готельний збір, відповідно до статті 142 Конституції України є матеріальною і фінансовою основою місцевого самоврядування. Особливістю цих податків і зборів є те, що відповідно до статті 143 Конституції України їх встановлюють територіальні громади села, селища, міста безпосередньо або через утворені ними органи місцевого самоврядування.

Статтею 15 Закону України “Про систему оподаткування” визначено, що місцеві податки і збори (обов'язкові платежі), механізм справляння та порядок їх сплати встановлюються сільськими, селищними, міськими радами відповідно до переліку і в межах

граничних розмірів ставок, установлених законами України. Таке ж право для органів місцевого самоврядування передбачено й частиною першою статті 18 Декрету. А частина друга цієї статті зазначає, що органи місцевого самоврядування в межах своєї компетенції мають право запроваджувати також пільгові податкові ставки, повністю скасовувати окремі місцеві податки і збори або звільняти від їх сплати певні категорії платників, надавати відстрочки у сплаті місцевих податків та зборів.

Згідно з пунктом 24 частини першої статті 26 Закону України “Про місцеве самоврядування в Україні” питання встановлення місцевих податків і зборів вирішується виключно на пленарних засіданнях сільської, селищної, міської ради.

Наявні у матеріалах справи рішення міських рад, а також витребувані пояснення Львівського та Одеського міських голів, які надійшли у процесі розгляду справи, свідчать, що при запровадженні готельного збору і встановленні механізму його справляння та порядку сплати органи місцевого самоврядування однозначно застосовували положення статті 2 Декрету, пов’язуючи розмір готельного збору з тривалістю проживання особи в готелі. Доказів протилежного підходу органів місцевого самоврядування чи судів загальної юрисдикції щодо визначення розміру готельного збору суб’єкт права на конституційне звернення не навів.

Інші позиції, зокрема Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва, Державної туристичної адміністрації України, Державного комітету стандартизації, метрології та сертифікації України, Комітету Верховної Ради України з питань фінансів і банківської діяльності, які за своїми функціями не застосовують норм Декрету, не вплинули і не впливають на однозначність правозастосовної практики.

Тим часом статтею 94 Закону України “Про Конституційний Суд України” визначено, що саме наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади є підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України, а отже – і для розгляду справи.

Конституційний Суд України в цьому контексті зважає й на те, що Туристична асоціація України 7 листопада 2002 року письмово повідомила про відкликання конституційного звернення щодо офіційного тлумачення положення статті 2 Декрету.

За таких обставин підстав для подальшого розгляду цієї справи Конституційний Суд України не вбачає.

Враховуючи наведене та керуючись статтями 42, 45, 50, 94 Закону України “Про Конституційний Суд України”, § 51 Регламенту Конституційного Суду України, Конституційний Суд України

у х в а л и в :

1. Припинити конституційне провадження у справі за конституційним зверненням Туристичної асоціації України щодо офіційного тлумачення положення статті 2 Декрету Кабінету Міністрів України “Про місцеві податки і збори” на підставі пункту 2 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України і Законом України “Про Конституційний Суд України”.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскарженою.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ